

2018. május 9., szerda

Jn 16,12-15

Jézus ebben a részben búcsúzik a tanítványoktól, és közli velük, hogy visszatér ahhoz, aki küldte őt, az Atyához. Biztosítja őket arról, hogy nem maradnak egyedül, mert elküldi hozzájuk a vigasztaló Szentlelket. Bár még sok mondanivalója lenne a számukra, de még nem érzi őket elég erősnek hozzá.

Amikor majd eljön az igazság lelke, ő majd igazolja őt, és megmutatja nekik az igazi utat.

A mi életünkben is szükségünk van segítségre, megerősítésre, útmutatásra! A hétköznapijainkban sorra érnek bennünket elbizonytalanító dolgok, amik eltávolítanak a megkezdett utunkról. Sokszor belefáradunk a napi gondjainkba, elgyengülünk hitünkben.

Ilyenkor van nagy szükségünk a vigasztaló Szentlélek segítségére, hogy erőt és hitet tudjunk meríteni a tovább haladáshoz.

Adjon nekünk a jó Isten elég erőt, hogy be tudjuk látni a gyarlóságainkat, tovább akarjunk lépni a fejlődésünkben, és be tudjuk fogadni a Szentlélek segítő erejét.

Habos Tomi, „Ér”-közösség